

ובְּלִיל שֶׁבֶת אָרֵיך אָדָם לְטֻעַם מִהְכֶּל בְּדִי לְהָרֹאַת שְׁסֶכֶת שְׁלוֹם הַזֹּאת נְכַלֵּה מִהְכֶּל, וּבְלִבְדִּ שְׁלָא יִפְגַּם מִאֲכֵל אָחֵד לַיּוֹם, וַיֵּשׁ אָוֹמָרִים שְׁנִים, לְשֵׁתִי הַפְּשָׁעָוֹdot שְׁבַן אָם מַעַלָּה יוֹתֵר לַיּוֹם וַיְכֹל תַּעֲמִיד מִמְּאֲכָלִים אַחֲרִים. וְלֹקְטִינִים בְּשַׁנִּי תְּבַשְּׁילִים מִסְפִּיק. וּבְאוֹרוֹת הַחֲבָרִים.

גָּר שֶׁל שֶׁבֶת נִפְנֵן לְהַדְלָקָה לְנִשּׂוֹת הַעַם הַקְדוּשָׁה. וְהָרִי אָמָרוּ תַּחֲבָרִים, שְׁהָיָה כְּבַתָּה גִּרוּ שֶׁל עָוֹלָם וְהַחֲשִׁיכָה אָוֹתוֹ וּכֹו, וַיְפַה. אָכְלָ סָוד הַדָּבָר - סֶכֶת שְׁלוֹם זוֹ הִיא גְּבִירַת הַעוֹלָם, וַיְנִשְׁמֹות שְׁהָם נִרוֹת עַלְיוֹנִים בָּהּ הַמְּשֻׁרֹות. וּעַל זה הַגְּבִירָה צְרִיכָה להַדְלִיק, שְׁהָרִי בְּמִקְומָה נְאַחַת וּוֹשֶׁה מַעֲשָׂה.

וְאַשְׁה צְרִיכָה בְּחִזּוֹת הַלְּבָב וּרְצֹן לְהַדְלִיק גָּר שֶׁבֶת, שְׁהָרִי כְּבוֹד עַלְיוֹן הוּא לָה, וּזְכּוֹת גָּדוֹלָה לְעַצְמָה לִזְכּוֹת לְבָנִים קָדוֹשִׁים שִׁיחְיוּ גָּר הַעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְרָאָה וַיְרַבּוּ שְׁלוֹם בָּאָרֶץ, וַיְנוֹתַנְתּוּ לְכָעָלה מִיּוֹם אֲרָכִים. לְכֹן צְרִיכָה לְהַזְהָר בָּה.

בָּא רָאָה, שֶׁבֶת לִילָה וַיּוֹם, זָכוֹר וּשְׁמֹר הוּא בְּאַחֲרֵי, וּעַל זה בְּתוֹב זָכוֹר אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת לְקָדְשׁוֹ, וּכְתוּב שְׁמֹר אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת. זָכוֹר לְזָכָר, שְׁמֹר לְנִקְבָּה, וּהַפְּלָא אַחֲרָה. אֲשֶׁר יִהְיֶם יִשְׂרָאֵל חַלְקָוּ שֶׁל הַקְדוּשָׁה, עַלְיהֶם בְּתוֹב (תְּהִלִּים קָמָד) אֲשֶׁר הַעַם שְׁפַכָּה לוֹ אֲשֶׁר הַעַם שָׁה' אַלְקָיו.

הַשְׁלָמָה מִהְחַשְׁמָטוֹת (סימן מ"ב) רַبִּי חַנִּינָא פָּרִישׁ כֹּל אֶחָד עַל עַמְדוֹן. שְׁוֹזָן - אַחֲרֵי. שְׁמַחָה - שְׁפִיטִים. חַמְן - שְׁלָשׁ. כָּלה - אַרְבָּעָה. גִּילָה, דִּצָה, אַבְהָה, אַחֲרָה, שְׁלוֹם וּגְרוּת - עַשֶּר, כְּנֶגֶד

וּבְלִילִיא דְּשֶׁבֶת אַבְעִי בָּר בְּנֵש לְאַטְעָמָא מִפְלָא, בְּגִין לְאַחֲזָה דְּהָאי סֶכֶת שְׁלוֹם מִפְלָא אַתְּכַלְילָת, וּבְלִיל דְּלָא יִפְגִים מִיכְלָא חַדָּא לְיוֹמָא, וְאֵית דְּאָמְרִי תְּרִין, לְתְרִין סְעֻוְתִּי אַחֲרָנִין דְּיוֹמָא, וַשְּׁפִיר. וּבְלִיל שְׁבַן אֵי סְלִיק יִתְיר לְיוֹמָא וַיְכִיל לְמַטְעָם מִמְּכַלְילִין אַחֲרָנִין וְלִזְעִירִי בְּתִרְיִי תְּבַשְּׁילִין סְגִיאָ, וְאוֹקְמוֹה חַבְרִיא.

גָּר שֶׁל שֶׁבֶת לְנִשְׁיָה עַמָּא קְדִישָׁא אַתְּיִהִיבָת לְאַדְלָקָא, וְחַבְרִיאָה הָא אָמָרוּ דְּאִיהִי כְּבַתָּה בּוֹצִינָא דְעַלְמָא וְאַחֲשִׁיכָת לִיה כּוֹרִי וַשְּׁפִיר. אָכְלָ רְזָא דְמָלָה. הָאֵי סֶכֶת שְׁלוֹם מִטְרוֹנִיתָא דְעַלְמָא הִיא וַיְנִשְׁמַתֵּין דְאָנוֹן בּוֹצִינָא עַלְאה בָּה שְׁרִין. וְעַל דָא מִטְרוֹנִיתָא בְּעִיא לְאַדְלָקָא, דְהָא בְּדוֹכְתָּה אַתְּאַחַת וּבְעַדְתָּה עַזְבָּדָא.

וְאַתְּהָא בְּעִיא בְּחִדּוֹה דְלָבָא וּרְעוּתָא לְאַדְלָקָא בּוֹצִינָא דְשֶׁבֶת, דְהָא יַקְרָא עַלְאה הִיא לָה וַזְכִיּוּ רְבָבָ לְגַרְמָה לְמַזְכִי לְבָנִין קְדִישִׁין דִּיהָוֹן בּוֹצִינָא דְעַלְמָא בְּאוּרִיִּתָא וּבְדַחְלָקָא, וַיְסִגּוּן שְׁלָמָא בְּאַרְעָא, וַיְהִיבָת לְבַעַלְה אָזְרָפָא דְחִיִּין, בְּגִין כֹּה בְּעִיא לְאַזְדְּהָרָא בָּה.

הָא חַזִּי, שֶׁבֶת לִילָא וְיוֹמָא זָכוֹר וּשְׁמֹר אִיהִוּ בְּחַדָּא, וְעַל דָא כְּתִיב זָכוֹר אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת, הַשֶּׁבֶת לְקָדְשׁוֹ וּכְתִיב שְׁמֹר אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת, זָכוֹר לְדַכְוָר שְׁמֹר לְנוֹיקָבָא וּכְלָא חַד. זְכָאֵין אָנוֹן יִשְׂרָאֵל חַוְלָקִיהִי דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא עֲדָבִיה וְאַחֲסָנָתִיהִי עַלְיָהוּ כְּתִיב, (תְּהִלִּים קָמָד) אֲשֶׁרֶת הַעַם שְׁפַכָּה לוֹ אֲשֶׁרֶת הַעַם שָׁבֵךְ אַלְקָיו. הַשְׁלָמָה מִהְחַשְׁמָטוֹת (סימן מ"ב)

רַבִּי חַנִּינָא פָּרִישׁ כֹּל חַד עַל קְיוּמָא. שְׁוֹזָן מַה. שְׁמַחָה תְּרִין. חַמְן תְּלִתְתָּה. כָּלה

עשרה מאמרות שבהם נברא
העולם: ע"כ מההשומות.

ויבן כי אללים את האלע אשר
לקח מן האדם וגוי. אמר רבי
שמעון, כתוב (איוב כח) אללים
הבין דרכיה והוא ידע את
מקוםמה. בפסוק הזה יש גוננים
רבים, אלא מה זה אללים הבין
דרך? כמו שנאמר ויבן כי
אללים את האלע, זו תורה
שבעל פה שיש בה דרך, כמו
שנאמר (ישעה מ) הנומן בים דרך.
מושום בך אללים הבין דרך.
והוא ידע את מקוםה, מי
מקוםמה? זו תורה שבכתב שיש
בזה דעת. (דעת ותבונה חולכים כאחרא), כי
אללים, שם מלא להתקין לה
כל, ועל זה נקרה חכמה
ונקרה בינה, מושום שהיה בשם
מלא - ה' אללים, בכל בשלמות
בשוני השמות.

את האלע - זו אספקלריה של
מאירה, כמו שנאמר (תהלים לה)
ובצלעיו שמחו ונאפסו. אשר
לקח מן האדם - מושום שהרי
מתורה שבכתב יצאה. לאשה -
להתקשר בשלketת של צד
שמאל, שהרי התורה מצד
הגבורה נתנה. לאשה - להיות
אשר ה' קשורה כאחד.

ויבאה אל האדם - מושום של
אריכה להמצא לבדה, אלא
להתפלל ולהתחבר בתורה
שבכתב. בין שהתחברה עמו,
הוא יזון אותה וימקן אותה ויתן
לה מה שאיריך, כיינו מה שכתוב
ואת הארץ, והרי בארכנו. מכאן
למןנו, שמי שימוש את בתו,
עד שלא חbens לבעלה, אביה
ואמה מתקנים אותה ונותנים לה
כל מה שצורך. בין שהתחברה
בבעלה, הוא יזון אותה ויתן לה
מה שאיריך.

ארבע. גילה דיאחה אהבה אחוה שלום וריעות
עשרה בנגד עשרה מאמרות שבחן נברא
העולם. (עד כאן מההשומות)

ויבן כי אללים את האלע אשר לkah מ-
האדם וגוי. אמר רבי שמעון כתיב, (איוב
כח) אללים הבין דרכיה והוא ידע את מקוםה.
האי קרא גונין סגיאין אית ביה. אלא מהו
אללים הבין דרכיה. כמה דעת אמר ויבן כי
אללים את האלע דא תורה שבבעל פה דעת
בזה דרך, כמה דעת אמר, (ישעה מ) הנומן בים
דרך, בגין כי אללים הבין דרכיה.

והוא ידע את מקוםה. מאן מקוםה, דא
תורה שבכתב דעת בזה דעת. (דעת ותבונה
בחד אלו) כי אללים שם מלא להתקנא לה
בכל. ועל דא אתקראת חכמה ואתקראת
בינה. בגין דתורה בשם מלא כי אללים בכל
בשלימו בתורי שמהן.

את האלע דא אספקלריה דלא נהרא כמה
דעת אמר, (תהלים לה) ובצלעיו שמחו
ונאפסו. אשר לkah מן האדם, בגין דהא
מתורה שבכתב נפקת. לאשה, לאתקרא
בשלחו בא דستر שמאל, דהא אוריתא
מסטרא דגבורת אתייה בת. לאשה, למשיח (נ)
ע' א אש ה' קטיר בחדא.

ויבאה אל האדם. בגין דלא בעיא
לאשכחא בלחוידה אלא לאתכללא
ולאתחברא בתורה שבכתב. בין דעת אתחברת
בחד היה הוא יזון לה ויתקן לה ויתן לה מה
דאצטראיך כיינו דכתיב ואת הארץ והא
אוקימנא. מכאן אוילפנא מהן דאנסיב ברפיה
עד לא מיעול לבעה, אבוח ואמה מתקני לה
ויבחין לה כל מה דאצטראיך, בין דעת אתחברת
ביבעה היה יזון לה והויא יתן לה מה דבעיא.